

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D. ve věci **žalobce: T. S.**, nar. „X“, místo pobytu „X“, proti **žalovanému: Ministerstvu vnitra, odbor azylové a migrační politiky**, Poštovní schránka 21/OAM, Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13.1.2012, č.j. OAM-270/LE-LE18-LE18-2010, e.č. „X“,

t a k t o :

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se v žalobě podané v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 13.1.2012, č.j. OAM-270/LE-LE18-LE18-2010, e.č. „X“, kterým mu nebyla udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“).

Žalobce v žalobě uvedl, že byl v řízení, které napadenému rozhodnutí předcházelo, zkrácen na svých právech v důsledku porušení ustanovení § 14 zákona o azylu. Napadené rozhodnutí je v rozporu s ustanovením § 2 odst. 4 z.č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), neboť neodpovídá zjištěným okolnostem jeho případu a žalovaný nedbal toho, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. Dále je žalobou napadené rozhodnutí v rozporu i s ustanovením § 68 odst. 3 správního řádu, neboť z jeho odůvodnění nevyplývá, jak se žalovaný vypořádal s vyjádřením žalobce ohledně úrovně a dosažitelnosti zdravotní péče na Ukrajině. Žalovaný vybočil z mezí správního uvážení, když žalobci azyl z humanitárních důvodů neudělil. Je pravdou, že jeho zdravotní stav je v současnosti stabilizovaný, avšak pouze díky vysoké úrovni péče v České republice. V případě návratu na Ukrajinu by pro něj odpovídající zdravotní péče byla zcela

nedosažitelná. Na Ukrajině je třeba za jakékoli zdravotnické úkony či pomůcky platit. Vzhledem ke svému zdravotnímu stavu a omezeným možnostem výdělku by si prakticky zdravotní péči nemohl dovolit. Reálně hrozí, že by se v případě návratu na Ukrajinu ocitl v existenčních potížích. Závěrem uvedl, že jsou mu známy případy, kdy byl žadatelům z humanitárních důvodů azyl v obdobných případech vážného úrazu udělen.

Žalovaný ve svém písemném vyjádření k podané žalobě odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a uvedl, že nesouhlasí s tím, že by porušil nějaké ustanovení správního řádu či zákona o azylu. Zjistil skutečný stav věci, zabýval se všemi okolnostmi, které žalobce v průběhu řízení sdělil, včetně žalobcova zdravotního stavu a opatřil si potřebné podklady pro vydání rozhodnutí, které považuje za dostatečné. Žalobce se obává nedostupnosti lékařské péče na Ukrajině, neboť by musel v zemi původu za poskytnutou zdravotní péči platit. V České republice jsou však občané rovněž povinni platit poplatky, všechny léky a zdravotní pomůcky nejsou zcela hrazené ze zdravotního pojištění a mnoho léčebných přípravků je pro dlouhodobě nemocné občany a seniory vzhledem k jejich příjmům drahých již nyní. Žalobce netrpí žádným onemocněním, které by jej přímo ohrožovalo na životě. Navíc nižší kvalitu péče v zemi původu nelze považovat za mimořádný důvod vedoucí k udělení humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu. V této souvislosti odkázal na rozsudek Velkého senátu Evropského soudu pro lidská práva ve věci N. proti Spojenému království ze dne 27.5.2008 /body 32-44/, stížnost č. 26565/05. Závěrem navrhl zamítnutí žaloby.

O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, (dále jen „s.ř.s.“) bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce se po řádném poučení, že může vyslovit nesouhlas s rozhodnutím věci bez jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, k nařízení jednání nevyjádřil.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s.ř.s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ust. § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s.ř.s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkouvává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s.ř.s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s.ř.s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

Z podané žaloby vyplývá, že žalobce má za to, že mu měl být udělen humanitární azyl podle § 14 zákona o azylu, a to konkrétně ze zdravotních důvodů.

Podle § 14 zákona o azylu jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12, lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit azyl z humanitárního důvodu.

Rozsahem soudního přezkumu správního uvážení o udělení humanitárního azylu se opakovaně zabývala judikatura Nejvyššího správního soudu, ze které vyplývá následující. Na udělení humanitárního azylu nemá žadatel subjektivní právo. Soudní kontrola zákonnosti takového rozhodnutí proto nutně zůstává jen v rovině přezkumu dodržení procesních práv a posouzení toho, zda nebyly překročeny zákonem stanovené meze správního uvážení nebo jej nebylo zneužito (§ 78 odst. 1 s.ř.s.); takové rozhodnutí tedy soud přezkouvává pouze

v omezeném rozsahu (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 10. 2003; 3 Azs 12/2003; ze dne 17.2.2006 8 Azs 195/2005, www.nssoud.cz)

Rozhodnutí o udělení humanitárního azylu je určeno volnou úvahou správního orgánu; i ona sice podléhá přezkoumání ve správním soudnictví, jestliže však správní orgán vzal v úvahu všechny skutkové okolnosti případu a zdůvodnil, jak je hodnotil, pak za situace, kdy tento postup byl bezchybný, není důvod takové rozhodnutí při soudním přezkoumání zrušit. Soud k případné žalobě nemůže takové rozhodnutí přezkoumat v tom smyslu, že by humanitární důvody byly nebo nebyly dány, ale rozhodnutí zkoumá z hlediska dodržení procesních předpisů (viz rozsudky NSS ze dne 7.12.2005, 5 Azs 196/2005; ze dne 17.2.2006, 4 Azs 161/2005; ze dne 30.11.2005, 1 Azs 185/2004, www.nssoud.cz).

Žalovaný se zabývá podmínkami pro udělení humanitárního azylu na str. 4 až 6 žalobou napadeného rozhodnutí. V odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že přihlédl ke všem aspektům tohoto případu, zejména ke zdravotnímu stavu žalobce, který má amputovanou levou nohu, a zhodnotil překážky, kterým by musel čelit v případě návratu do země své státní příslušnosti. Konstatoval, že žalobcův stav není natolik závažný, aby mu bylo možné udělit azyl z humanitárních důvodů. V lékařské zprávě ze dne 10.11.2011 je uvedeno, že je bez zdravotních potíží, sebeobsahuje zvládá sám a je schopen se jistě pohybovat se stehenní protézou a jednou francouzskou holí. Žalobce v pohovoru ze dne 12.1.2012 uvedl, že v současné době může doma chodit bez francouzské hole, může dokonce i pracovat na stavbě a do nemocnice musí jít jen v případě, že by se mu rozbila protéza. Z uvedeného žalovaný dovodil, že žalobce je samostatný, není odkázán na cizí pomoc a není tak důvod se domnívat, že by v případě návratu na Ukrajinu čelil natolik závažným komplikacím, které by ohrožovaly jeho život. Žalovaný konstatoval, že chápe, že žalobce bude kvůli úrazu na Ukrajině ve složitější situaci než běžní Ukrajinci vracející se do země původu a bude obtížné hledat práci, nebrání to však jeho návratu. Dále odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 26.7.2007, sp. zn. 2 Azs 30/2007, ze kterého dle jeho názoru vyplývá, že by úroveň péče na Ukrajině musela dosahovat úrovně označitelné za mučení nebo nelidské či ponižující zacházení, aby bylo možno humanitární azyl udělit.

Soud konstatuje, že ve správním spise poskytnutém žalovaným jsou založeny lékařské zprávy, a to propouštěcí protokol ze dne 10.11.2011, propouštěcí zpráva ze dne 23.3.2011 a propouštěcí zpráva ze dne 23.12.2010 z nichž vyplývá, že žalobcův stav po amputaci levé dolní končetiny je stabilizovaný. Při popisu svého současného života do protokolu o pohovoru ze dne 12.1.2012 žalobce uvedl, že je stále doma, občas jde někde pomoci. Je zedník, proto tráví hodně času na stavbách. Víkendy tráví s přítelkyní, občas zajde k doktorovi kvůli své noze. Nedokáže udělat vše s protézou, ale může pracovat na stavbě a doma už může chodit bez berle. Dále jsou součástí spisového materiálu i Informace Ministerstva zahraničních věcí č.j. 114458/2010-LPTP a č.j. 97297/2008-LPTP k poskytování lékařské péče na Ukrajině, které se sice nevztahují přímo k možnostem získání protetických pomůcek, ale vyplývá z nich, že na Ukrajině je ústavou každému občanovi garantována bezplatná zdravotnická péče. Dostupnost zdravotnických zařízení, lékařů a lékáren je dostatečná.

Na základě shora uvedeného stručného shrnutí odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a z uvedených podkladů založených ve správním spise je zřejmé, že žalovaný založil své závěry na podkladech, které jsou ve vzájemném souladu a tvoří jeden uzavřený celek tak, že o zjištěném stavu věci, a to zdravotním stavu žalobce a dostupnosti léčby na Ukrajině nejsou důvodné pochybnosti. Žalovaný se přezkoumatelně a dostatečně vypořádal s tvrzením žalobce o nedostupnosti zdravotní péče na Ukrajině pro žalobce a soud má za to,

že své rozhodnutí opřel o dostatečné množství podkladů a uvedl, jak konkrétně je hodnotil. Soud tak neshledal v postupu žalovaného žádné namítané pochybení.

Srovnatelným případem ohledně vycestování nemocného žadatele na Ukrajinu, kde by byla poskytována lékařská péče nižší úrovně, se zabýval i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 26.7.2007, 2 Azs 30/2007 (www.nssoud.cz), na který poukázal již žalovaný. Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že z Evropské sociální charty, kterou jsou vázány Česká republika i Ukrajina, vyplývá občanu těchto států toliko právo na zdravotní péči v daném smluvním státu, nikoli právo všech občanů všech smluvních států na tu úroveň zdravotní péče, která je poskytována ve smluvním státě, jenž ji má nejvyšší. K udělení humanitárního azylu ze zdravotních důvodů by mohlo dojít jen v případě, že by úroveň zdravotní péče, resp. její absence, byla srovnatelná s mučením, nelidským nebo ponižujícím zacházením. O takový případ se však v této věci rozhodně nejedná.

Pokud žalobce ve své žalobě tvrdí, že zná obdobné případy, ve kterých bylo žadatelům o humanitární azyl vyhověno, musí své tvrzení řádně konkretizovat, aby mohla být jeho relevance soudem přezkoumána. K takto obecnému prohlášení může soud pouze uvést, že každý případ je nutno hodnotit individuálně ve vztahu ke konkrétním okolnostem a z paušálního tvrzení, jak jej prezentoval žalobce, nelze bez dalšího ničeho dovodit.

Soud uzavírá, že žádné ze žalobních tvrzení o pochybení žalovaného neshledal důvodným, neboť žalovaný vycházel z lékařských zpráv a z vlastních výpovědí žalobce, skutkový stav lze mít za dostatečně zjištěný odpovídající okolnostem daného případu ve smyslu ustanovení § 2 odst. 4 a § 3 správního řádu a rozhodnutí je přesvědčivě odůvodněno dle požadavků ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu a z těchto důvodů soud žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Současně podle § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti podle obsahu správního spisu nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 11. května 2012

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová